

عنوان مقاله:

فرآیند ارزیابی در پارک های فناوری، شاخصی برای میزان موفقیت مدیریت پژوهش و فناوری

محل انتشار:

همایش ملی مدیریت پژوهش و فناوری (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 34

نویسندگان:

حمید مهدوی - مدیر پارک ها و مراکز رشد شهرک علمی و تحقیقاتی اصفهان

محمود شیخ زین الدین - معاون توسعه فناوری شهرک علمی و تحقیقاتی اصفهان و عضو هیات علمی دانشگاه صنعتی اصفهان

لیلا خدابنده - مسیول جذب و پذیرش شهرک علمی و تحقیقاتی اصفهان.

خلاصه مقاله:

موفقیت پارک ها و مراکز رشد علم و فناوری، وابستگی شدیدی به اثربخشی آن و موفقیت شرکت های دانش بنیان مستقر دارد. بدیهی است که این پدیده، امری اتفاقی نیست. شاید در گذشته، عمدتاً یک فرد محقق و مدیر پروژه عهده دار هدایت یک واحد تحقیق و توسعه می شد و توسعه یک محصول را صرفاً با داشته های علمی و امکانات در اختیار، اجرایی می کرد ولی امروزه با گسترش قابل ملاحظه ای که در سطوح مختلف علم و فناوری و مدیریت حاصل شده است، این کار به سادگی امکان پذیر نیست. در حال حاضر رقابت روزافزون در عرصه نوآوری و تولید و به عبارتی مباحث مربوط به تجارت دانش فنی، موجب شده است تا موفقیت یک پارک فناوری از دید مدیریت پژوهش و فناوری، در ایجاد زنجیره یکپارچه از تحقیق تا تولید تجلی یابد. حذف فاصله بین تبدیل ایده های علمی و تحقیقاتی به محصولات و خدمات، هدایت شرکت های دانش بنیان مستقر، تامین نیازهای واقعی و ارائه خدمات با ارزش افزوده بالا تا مرحله تجاری سازی، مأموریتی است که پارک فناوری حول آن فعالیت دارد. امروزه، سازمان های بی توجه به پژوهش و فناوری، سهم خود را در رقابت با سازمان های نوآور به سرعت از دست می دهند. در نتیجه چنین سازمان هایی به منظور بهره گیری از نوآوری، به عنوان یک راهکار رقابتی، شروع به اجرای اقدامات زیربنایی، نظیر شتاب بخشیدن به بازنگری فرآیندها، ایجاد فضای مناسب برای بروز نوآوری و در نهایت گسترش نقش مدیریت در اداره بهتر برنامه ها و مراحل کار می نمایند. ضرورت رقابت، تحت شرایط کاهش زمان عمر محصولات، پژوهش و فناوری را اساساً دچار تغییر و تحول ساخته است. تا حدی که امروزه انتخاب شرکت های دانش بنیان برتر و سنجش میزان موفقیت آنها در حوزه مدیریت پژوهش و فناوری و تدوین استانداردی برای ارتقای سطح کیفی فعالیت های فناوری کاری بسیار دشوار است. شاید بهترین شیوه برای تحقق این موضوع، بالا بردن مهارت های مورد نیاز در مدیران پژوهش و فناوری و پیاده سازی سیستم های ارزیابی عملکرد واقع بینانه و عملیاتی در این حوزه باشد. در این مقاله تلاش می شود تا ضمن ارائه یک الگوی ارزیابی عملیاتی برای شرکت های دانش بنیان و شناخت نقاط قوت و ضعف آنها تا حدی تجربیات چندساله در این حوزه را مورد کنکاش و بررسی قرار دهد.

کلمات کلیدی:

مدیریت فناوری، شرکت دانش بنیان، ارزیابی عملکرد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/620476>

